

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2005. május 4.*

A T-359/02. sz. ügyben,

a **Chum Ltd** (székhelye: Toronto [Kanada], képviseli: M. J. Gilbert ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal** (védjegyek és formatervezési minták)
(OHIM) (képviselek: P. Bullock és S. Laitinen, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Star TV AG** (székhelye: Schlieren [Svájc]),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2002. szeptember 17-i (R 1146/2000-2. sz. ügy) a Chum Ltd és Star TV AG közötti felszólalási eljárásra vonatkozó határozata ellen benyújtott kereset tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białecka bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2002. december 3-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 9-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2004. november 17-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

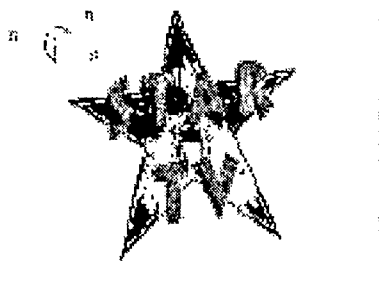
A jogvita előzményei

- 1 1998. július 28-án a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a STAR TV szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. július 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 38. és 41. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással:
 - 38. osztály: „televízióműsorok sugárzását biztosító szolgáltatások, interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzás, különösen a televízió, elektronikus posta, a világháló és más elektronikus eszköz közvetítésével”;

– 41. osztály: „televízióműsorok, videó, szalagok, CD-k, CD-ROM-ok és számítógép lemezek gyártása vagy készítése, terjesztése, felvétele és fejlesztése”.

4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértéktő* 1999. május 31-i 43/99. számában hirdették meg.

5 1999. augusztus 30-án a Star TV AG felszólalt a 40/94 rendelet 42. cikke alapján a felperes lajstromozás iránti kérelmével szemben arra hivatkozással, hogy fennáll az ugyanezen rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja szerint az összetévesztés veszélye. A felszólalást a következőképpen megjeleníthető nemzetközi ábrás védjegyre alapították:

6 Ez a védjegyoltalom Németországban, Ausztriában, a Benelux államokban, Franciaországban valamint Olaszországban a 38. osztályba tartozó „televíziós műsorsugárzással, vagyis a moziról és filmekről szóló tájékoztatóműsorok és dokumentumfilmek sugárzását biztosító szolgáltatásokkal” kapcsolatban valamint a 41. osztályba tartozó „televíziós szakműsorok, különösen a moziról és filmekről szóló tájékoztatóműsorok és dokumentumfilmek készítésével” kapcsolatban állt fenn.

- 7 A felszólalási osztály 2000. december 28-i határozatával, miután megállapította az ütköző megjelölések között az összetévesztés veszélyének fennállását, helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a felperes lajstromozás iránti kérelmét.
- 8 A felperes 2000. november 28-án fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen.
- 9 Az OHIM második fellebbezési tanácsa 2002. szeptember 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést és helybenhagyta a felszólalási osztály határozatát. Különösen a szolgáltatások hasonlósága kapcsán állapította meg a fellebbezési tanács, először is, hogy a televízióműsorok sugárzását biztosító szolgáltatások, interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzás, különösen a televízió, elektronikus posta, a világháló és más elektronikus eszköz közvetítésével kapcsolatos a lajstromozás iránti kérelemben szereplő 38. osztályba tartozó szolgáltatások, továbbá a 41. osztályba tartozó televízióműsorok készítése magában foglalja a felszólaló ugyanebbe az osztályba tartozó szolgáltatásait, és lefedi azokat; másrészt a „televízióműsorok, videók, szalagok, CD-k, CD-ROM-ok és számítógéplemezek terjesztését, felvételét és fejlesztését biztosító” a lajstromozás iránti kérelemben szereplő szolgáltatások kiegészítik a felszólaló védjegyével érintett szolgáltatásokat, vagy ehhez elektronikus segítséget nyújtanak. Az ütköző megjelölések összehasonlítása vonatkozásában a fellebbezési tanács megállapította elsősorban, hogy vizuális téren a megjelölések között jelentős hasonlóság áll fenn, mivel a korábbi védjegy szöveleme megegyezik a kérelmezett védjeggyel; másodsorban hangzásuk szempontjából a kérelmezett védjegy hangzásában azonos a korábbi védjegy szövelemével; végül fogalmi szinten mindkét védjegy ugyanarra a gondolati képzettársításon – azaz a csillagon – alapul.

A felek kérelmei

- 10 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - utasítsa az OHIM-ot, hogy adjon helyt a lajstromozási kérelmének;
 - rendelje el a fellebbezési tanács előtti, valamint az OHIM felszólalási osztálya előtti eljárásban felmerült költségek megtérítését;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 11 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

- 12 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Elsőfokú Bíróság nem utasíthatja az OHIM-ot (az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM [Giroform] ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 33. pontja és a T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 18. pontja). A fentiekből következően a felperes keresetének azon része, amelyben kérte az Elsőfokú Bíróságot, hogy utasítsa az OHIM-ot a védjegy lajstromozására, elfogadhatatlan.
- 13 A felperes a megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására egyetlen jogalapra, a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértésére hivatkozik.

A felek érvei

- 14 A felperes vitatja a fellebbezési tanács értékelését, egyrészt a szóban forgó szolgáltatások közötti jelentős hasonlóság fennállását vagy azonosságát illetően, másrészt pedig az ütköző megjelölések fogalmi és vizuális megjelenítésének állítólagos hasonló jellegét, valamint a megjelölések hangzásbeli azonosságát illetően.
- 15 Az érintett szolgáltatások hasonlóságát illetően, a felperes mindenképp arra hivatkozik, hogy a lajstromozás iránti kérelmében szereplő a 38. és 41. osztályba tartozó szolgáltatások skálája sokkal szélesebb, mint a korábbi védjegy által lefedett szolgáltatások összessége. Valójában a 38. osztály vonatkozásában a korábbi védjegy kizárólag a televíziós műsorsugárzással, vagyis a moziról és filmekről szóló tájékoztató műsorok és dokumentumfilmek sugárzását biztosító szolgáltatásokkal

kapcsolatban áll fenn, míg a védjegybejelentés az interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzás, különösen a televízió, elektronikus posta, a világháló és más elektronikus eszköz közvetítésével történő műsorsugárzást biztosító szolgáltatásokat is tartalmazza. Ugyanez igaz a 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra, a korábbi védjegyoltalom csak a televíziós szakműsorok, különösen a moziról és filmekről szóló tájékoztatóműsorok és dokumentumfilmek készítésével kapcsolatban állt fenn, míg a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt szolgáltatások magukban foglalják a televízióműsorok, videók, szalagok, CD-ket, CD-ROM-ok és számítógép lemezek gyártását vagy készítését éppúgy, mint azok terjesztését, felvételét és fejlesztését.

16 A felperes ezt követően észrevételezte, hogy a védjegybejelentésben hivatkozott szolgáltatások tömegközönséget, míg a korábbi védjegy egy sokkal szűkebb, szakosodott, mozirajongókból álló közönséget céloz meg.

17 Végül a felperes kiemeli, hogy a 41. osztályba tartozó lajstromozás iránti kérelemben szereplő szolgáltatások nem korlátozódnak a televízióműsorok készítésére és sugárzására, hanem magukban foglalják azok harmadik személyek részére történő terjesztését is. Így a 41. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében jelentős különbség van a felperes és a felszólaló tevékenysége között, olyan különbség, amely nem enged arra következtetni, hogy a lajstromozás iránti kérelemben szereplő szolgáltatások kiegészítik a felszólaló védjegyével megjelölt szolgáltatásokat.

18 Másodsorban az ütköző megjelölések közötti hasonlóság értékelése kapcsán a felperes észrevételezi mindenekelőtt, hogy a korábbi védjegy lényegében egy különböző elemekből álló ábrás védjegy, míg a kérelmezett védjegy kizárólag egy szóvédjegy. Ez az alapvető különbség megakadályozza a két védjegy vizuális téren történő bármilyen összehasonlítását.

- 19 Továbbá az adott védjegyek hangzása között semmilyen hasonlóság nem állapítható meg. A korábbi védjegyet, mint ábrás védjegyet, kizárólag grafikai megjelenítése alapján kell megítélni. Ezzel szemben a kérelmezett védjegy vonatkozásában ennek hangzása a meghatározó.
- 20 Végül, a felperes szerint, a két ütköző védjegy fogalmi szinten is különböző. Ebből a szempontból a kérelmezett védjegy a jellegéből fakadóan a „mozicsillagokra, illetve a hírességekre és szórakozásra általában, valamint az ilyen témájú televízióműsorokra” utal, míg a korábbi védjegy inkább a „csillagászatra [...] és az ilyen témájú műsorokra vonatkozik”.
- 21 Másfelől a felperes észrevételezte, hogy a mindkét ütköző megjelölésben szereplő „star” szóelemet gyakran alkalmazzák a 38. és 41. osztályba tartozó szolgáltatások kapcsán. Ebből álláspontja szerint az következik, hogy a korábbi védjegy oltalmának terjedelme nem jogosíthatja fel ezen védjegy jogosultját az adott szó kizárólagos használatára.
- 22 A fentiekben foglaltakon túl a felperes kiemeli többek között, hogy a 38. és 41. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában jogosultja a STAR TELEVISION közösségi védjegynek, valamint további nemzetközi szó- és ábrás védjegyek jogosultja, amelyek a „star” szóelemből és/vagy csillag ábrából állnak. E tekintetben a felperes elsősorban rámutat, hogy a felszólaló nem szólalt fel a STAR TELEVISION védjegy lajstromozása ellen. Továbbá fenntartotta, hogy nyilvánvalóan ellentmondásos lenne megakadályozni a STAR TV védjegy lajstromozását, míg az alapvetően azonos STAR TELEVISION védjegy lajstromozható. Végül megállapítja, hogy a kérelmezett védjegy egyértelműen megkülönbözteti az ő szolgáltatásait más vállalkozások szolgáltatásaitól, hiszen ez a védjegy egy védjegysorozat részét képezi, amelyeknek ő a jogosultja, és amely védjegyek a „star” szóelemből és/vagy csillag ábrából állnak.

23 Az OHIM egyetért a fellebbezési tanács vizsgálatával.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

24 A 49/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja kimondja, hogy „a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez”.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint fennáll az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

26 Ezen ítélkezési gyakorlat értelmében az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd az Elsőfokú Bíróság T-162/01. sz., Laboratorios RTB kontra OHIM - Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ügyben 2003. július 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-2821. o.] 31-33. pontját, valamint a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

27 Jelen esetben, figyelemmel a 3. és 6. pontban leírt és érintett szolgáltatások természetére, az összetéveszthetőség szempontjából vizsgálandó célközönség azon

tagállamok átlagos fogyasztóiból áll, amelyekben a felszólaló nemzetközi védjegy oltalomban részesült, vagyis Németország, Ausztria, Benelux államok, Franciaország és Olaszország minden a védjegybejelentésben érintett szolgáltatás, kivéve a televíziós műsorsugárzás vonatkozásában.

- 28 Bár igaz, hogy a felperes által kínált, a 38. és a 41. osztályba tartozó egyes szolgáltatások célközönségének informatikai ismeretekkel kell rendelkeznie, és ismernie kell az elektronikus eszközök használatát, azonban a jelen esetben az audiovizuális áruk valamint szolgáltatások kínálata és igénybevétele és ezeknek egy széles, főleg fiatalokból álló közönség részére történő sugározása nem tekinthető úgy, hogy ezen áruk és szolgáltatások egy korlátozott és szakosodott vásárlóközönség részére lennének fenntartva. Másrésztől, a felperes állításával ellentétben, a korábbi védjegy által oltalomban részesített a 38. és a 41. osztályba tartozó szolgáltatások, annak ellenére, hogy a mozira és a filmgyártásra vonatkoznak, nem tekinthetőek úgy, hogy a televíziós szórakoztatás iránt általában érdeklődő közönségtől eltérő közönséget céloznának meg.
- 29 Ezzel ellentétben meg kell állapítani, hogy a lajstromozás iránti kérelemben szereplő a 41. osztályba tartozó, televízióműsorok terjesztésével kapcsolatos szolgáltatások nemcsak az átlagos vásárlóközönséget célozzák, hanem az audiovizuális és televíziós műsorsugárzás ágazatában egy az ezzel hivatásszerűen foglalkozó szakemberekből álló közönséget, akik különösen nagy érdeklődést és figyelmet fordítanak a szállítók megválasztására.
- 30 A 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában és az előbbi megállapítások alapján össze kell tehát hasonlítani egyrésztől az adott szolgáltatásokat, másrésztől az ütköző megjelöléseket.

A szóban forgó szolgáltatásokról

- 31 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának értékelésénél figyelembe kell venni az áruk vagy szolgáltatások kapcsolatát jellemző összes releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösképpen az áruk vagy szolgáltatások természetét, rendeltetését, használatát, valamint versengő vagy kiegészítő voltukat (az Elsőfokú Bíróság T-338/00. sz., Institut für Lernsysteme kontra OHIM – Educational Services (ELS) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4301. o.] 51. pontja).
- 32 Jelen esetben a 38. és a 41. osztályba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó korábbi védjegyre alapított felszólalás egy ugyanezen osztályokba tartozó szolgáltatások kapcsán lajstromozni kívánt védjegy lajstromozása ellen irányul.
- 33 A fellebbezési tanács megállapította, hogy a lajstromozás iránti kérelemben szereplő a 38. és a 41. osztályba tartozó szolgáltatások egyrészt a televízióműsorok sugárzását biztosító szolgáltatások, interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzás, különösen a televízió, elektronikus posta, a világháló és más elektronikus eszköz közvetítésével, másrészt pedig a televízióműsorok készítése magában foglalja és lefedi a korábbi védjegy által érintett, ugyanebbe az osztályba tartozó szolgáltatásokat. A lajstromozás iránti kérelemben szereplő, a 41. osztályba tartozó többi szolgáltatás (televízióműsorok, videó, szalagok, CD-k, CD-ROM-ok és számítógéplemezek terjesztése, felvétele és fejlesztése) vonatkozásában a fellebbezési tanács megállapította, hogy ezek a szolgáltatások kiegészítik a korábbi védjeggyel érintett, ugyanebbe az osztályba tartozó szolgáltatásokat, vagy ezekhez segítséget nyújtanak.
- 34 A 38. osztályba tartozó, a 3. pont első franciabekezdésében és a 6. pontban ismertetett szolgáltatások leírásának összehasonlítása alapján megállapítható egyrészt, hogy a korábbi védjeggyel érintett televízióműsorok sugárzását biztosító

szolgáltatások egy különös ágazatra – a mozi és filmgyártásról szóló televízióműsorok sugárzására – korlátozódnak, míg a lajstromoztatni kívánt védjegy leírása sokkal tágabb megfogalmazású, másrészt ez utóbbi kifejezetten tartalmazza az „interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzást biztosító szolgáltatásokat”, ezzel szemben ilyen részletesség nem szerepel a felszólaló által igényelt szolgáltatásokban.

35 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 38. osztályba tartozó, a védjegybejelentés iránti kérelemben említett szolgáltatások leírása között fennálló különbségek ellenére ezek részben azonosak és részben hasonlóak a korábbi védjeggyel megjelölt, ugyanebbe az osztályba tartozó szolgáltatásokkal.

36 Egyrésztől, mint ahogyan azt a fellebbezési tanács megtámadott határozatában és az OHIM válaszbeadványában helyesen megállapította, a felperes és a felszólaló által nyújtott szolgáltatás, vagyis a televíziós műsorsugárzás, ugyanolyan jellegű, függetlenül a felszólaló által sugárzott speciális műsoroktól. Ennek megfelelően a védjegybejelentés iránti kérelemben szereplő szolgáltatások magukban foglalják a korábbi védjeggyel oltalomban részesített szolgáltatásokat

37 Másrésztől az olyan elektronikus eszközök útján, mint az Internet vagy a digitális televízió útján történő interaktív televíziós műsorsugárzás, amely lehetővé teszi a tévénezőknek az egyszerű vizuális tartalom passzív érzékelését meghaladó szolgáltatás igénybevételét, a televíziós műsorsugárzás különleges fajtájának kell tekinteni. Ebben az értelemben nem tekinthető kizártnak a korábbi védjeggyel megjelölt szolgáltatások közül, annak ellenére, hogy ott kifejezetten nem említették. A fentieknek megfelelően a lajstromozás iránti kérelemben foglalt „interaktív elektronikus televíziós műsorsugárzást biztosító szolgáltatások” és a korábbi védjeggyel oltalomban részesített televíziós műsorsugárzás mindenképpen hasonló-nak tekintendő.

- 38 Hasonló következtetést vonhatunk le a 41. osztályba tartozó „televízióműsorok készítését biztosító szolgáltatásokra” vonatkozóan, amely éppúgy szerepel a lajstromozás iránti kérelemmel érintett szolgáltatások között, mint a korábbi védjeggyel oltalomban részesítettek között. Ugyanis ebben az esetben a felperes által használt tágabb fogalmazás szintén lefedi a korábbi védjegy által oltalomban részesített, a mozival foglalkozó televíziós szakműsorokat biztosító szolgáltatásokat.
- 39 Végül, a felperes által nyújtott, a 41. osztályba tartozó többi szolgáltatást illetően, úgy mint a „televízióműsorok, videók, szalagok, CD-k, CD-ROM-ok és számítógéplemezek gyártása vagy készítése, terjesztése, felvétele és fejlesztése”, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az áruk vagy szolgáltatások hasonlóságának vizsgálata során figyelembe kell venni azok rendeltetését, versengő vagy kiegészítő voltát (lásd az ítélkezési gyakorlatot [hivatkozás a 31. pontban]). Ebben az esetben, mint ahogy azt az első fellebbezési tanács helyesen erősítette meg, a lajstromozás iránti kérelemben megjelölt, a „televízióműsorok, videók, szalagok, CD-k, CD-ROM-ok és számítógéplemezek gyártása vagy készítése, terjesztése, felvétele és fejlesztésére” irányuló tevékenységeket összehasonlíthatónak kell tekinteni a korábbi védjeggyel lefedett televízióműsorok készítésére irányuló tevékenységgel annyiban, amennyiben egyik a másikat kiegészíti, mivel a tevékenységek magukban foglalják az audiovizuális és multimédiás áruk gyártását, amelyek alkalmasak a felszólaló árujának speciális módon történő sugárzására, vagy ehhez elektronikai segítséget nyújtanak.
- 40 Összegzésként meg kell állapítani, hogy a rendeltetésük közötti különbségek ellenére a lajstromoztatni kívánt védjeggyel oltalomban részesítendő szolgáltatások részben azonosak, részben pedig hasonlóak a korábbi védjeggyel oltalomban részesített szolgáltatásokkal.

A szóban forgó megjelölésekről

- 41 Az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az összetéveszthetőség átfogó mérlegelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát

illetően a megjelölések által keltett együttes benyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns jegyeik figyelembevételével (a Bíróság C-251/95. sz. SABEL-ügyben 1997. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-6191. o.] 23. pontja és az ELS-ítélet [hivatkozás fent] 62. pontja). Ugyanis az adott áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztója, aki részéről a védjegy érzékelése az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél meghatározó szerepet játszik, a védjegyet egészében érzékeli, és nem vizsgálja egyenként a részleteit (a SABEL ítélet [hivatkozás fent] 23. pontja).

42 Jelen esetben a korábbi védjegy egy ábrás megjelölés és egy szó összetételéből áll, közepén egy balra döntött ötágú csillaggal, rajta a két sorba írt piros színű, nagybetűs „star TV” felirattal, amelynek bal felső sarkában, a központi csillag két ága között egy hold jelenik meg három kis csillaggal körülvéve. A lajstromozni kívánt védjegy a „star TV” kifejezésekből áll.

43 Mindenekelőtt a két hivatkozott védjegy közötti vizuális összehasonlítást illetően elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság már kimondta, hogy semmi sem akadályozza annak vizsgálatát, hogy fennáll-e vizuális hasonlóság valamely szövegdjegy és valamely ábrás védjegy között, „figyelemmel arra, hogy a két típusú védjegy grafikus megjelenítése alkalmas a vizuális érzékelésre” (az Elsőfokú Bíróság T-110/01. sz., Vedial kontra OHIM – France Distribution (HUBERT) ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-5275. o.] 51. pontja).

44 E tekintetben mindenekelőtt ki kell emelni azt, hogy a „star TV” kifejezés egyszerre tartalmazza a kérelmezett védjegyet és a korábbi védjegy szóelemét. Hasonló helyzetben az Elsőfokú Bíróság, úgy ítélte meg, hogy valamely összetett – szó vagy ábrás – védjegy, amelynek egy vagy több alkotóeleme megegyezik egy másik védjegyével vagy hasonlít ahhoz, csak akkor tekinthető ehhez a védjegyhez hasonlóknak, ha ez az alkotóelem az összetett védjegy által keltett összbenyomás meghatározó eleme. Ez az eset akkor áll fenn, ha ez az alkotóelem már önmagában alkalmas arra, hogy meghatározza az érintett vásárlóközönségben a védjegyről

kialakult képet és ezáltal valamennyi többi elemnek elhanyagolható szerep jut a védjegy által keltett összbenyomásban (az Elsőfokú Bíróság T-6/01. sz., Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN) ügyben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4335. o.] 33. pontja).

- 45 Ebben az esetben az adott megjelölések vizuális összehasonlítását illetően a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a „star TV” kifejezés meghatározó eleme a korábbi védjegynek.
- 46 Ez a megítélés helyes. Valójában a korábbi védjegy egészének vizuális megjelenítésében a „star TV” szóelem méreténél fogva kétségtelenül jobban magára vonja a figyelmet, mint a megjelölés többi ábrás eleme, tekintettel arra, hogy a „star” és „TV” szavakat a központi csillag ábrára helyezték, és amelyek ennek körvonalait túllépik, valamint tekintettel a fekete-fehér háttérre pirossal írott szóelemek színhatására.
- 47 Ilyen körülmények között, figyelemmel arra, hogy a kérelmezett védjegy megegyezik a korábbi védjegy meghatározó szóelemével, a fellebbezési tanács nem ítélte meg hibásan, hogy jelentős hasonlóság áll fenn a két védjegy között.
- 48 Hasonlóan a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy hangzásában a két védjegy azonos.

- 49 Ellentétben azzal, amit a felperes állítani kíván, el kell ismerni, hogy mind a korábbi védjegy, mind a kérelmezett védjegy – mivel szóelemet is tartalmaz – egyaránt alkalmas hangzásbeli megjelenítésre. Így ebben az esetben, mivel a korábbi védjegy hangzása megegyezik a kérelmezett védjegy egyetlen szóelemével, a „star TV” kifejezésekkel, meg kell állapítani, hogy az ütköző megjelölések hangzása azonos.
- 50 Végül fogalmi szinten a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy mindkét ütköző megjelölés egy csillag ábráját idézi fel.
- 51 E tekintetben pontosítani kell, hogy ha a korábbi védjegy vizuális megjelenítése kétségtelenül és közvetlenül egy csillagot idéz, hiszen egyik alkotóeleme egy csillag grafikai megjelenítése, ugyanez mondható el a kérelmezett védjegyről, mivel értelemszerűen feltételezhető, hogy a célközönség ismeri az angol „star” szó jelentését.
- 52 Tehát, annak ellenére, hogy az érintett vásárlóközönség átlagfogyasztója, az adott esetben a szolgáltatások nagy részében mégsem ismeri szükségszerűen az angol „star” szó jelentését, ez a szó gyakran használt a népszerű moziszereplők megjelölésére a német, francia, olasz és holland nyelvben. Mint ahogy a kérelmezett védjegy, amelyben szerepel a „star” szó, úgy a korábbi védjegy, amelynek meghatározó eleme a „star” szó megjelenítése, alkalmas arra, hogy a „mozicsillagok” gondolattársítást idézzék fel. Továbbá, a két megjelölés ilyen gondolattársítást előidéző képessége még jelentősebb abban az esetben, ha a „star” szó a „TV” megjelöléssel együtt kerül alkalmazásra, amely a „televízió” szó rövidítéseként alkalmas a híres, népszerű színész vagy színésznő gondolattársítás felidézésére. Ebből következik, hogy fogalmi szinten a két ütköző megjelölés ugyanarra az elgondolásra épül.

- 53 Az előbb elmondottak alapján következik, hogy vizuális, hangzásbeli és fogalmi szinten a kérelmezett védjegy és a korábbi védjegy nagyon hasonló, és bizonyos szempontból azonos is.

Az összetéveszthetőség fennállásáról

- 54 A fent előadott körülmények között, figyelembe véve az ütköző megjelölések és a célzott szolgáltatások közötti azonosságot és hasonlóságot, meg kell állapítani, hogy fennáll annak nyilvánvaló veszélye, hogy ez megtévesztheti az érintett vásárlóközönst ezen szolgáltatások kereskedelmi származását illetően.
- 55 Egyaránt ez a következtetés vonható le a lajstromozás iránti kérelemmel érintett televízióműsorok terjesztését biztosító tevékenységhez kapcsolódó szolgáltatások vonatkozásában is, amelyek kapcsán, mint ahogy ez fent már megállapítást nyert, az érintett vásárlóközönst a hivatásszerűen ezzel foglalkozó audiovizuális szakemberekből áll. Meg kell tehát állapítani, hogy az ütköző védjegyek közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóság olyan mértékű, hogy még a különösen figyelmes vásárlóközönst is azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Az a körülmény, hogy a felszólaló nem működik közvetlenül a terjesztési ágazatban, nem gyengíti ezt a következtetést, tekintettel arra, hogy ugyanaz a vállalkozás egyaránt foglalkozhat – és általában foglalkozik is – televízióműsorok készítésével és terjesztésével.
- 56 Meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem ítélte meg tévesen, hogy fennáll az összetévesztés veszélye a kérelmezett STAR TV védjegy és a korábbi védjegy között.

- 57 A felperes különböző (nemzeti, nemzetközi és közösségi) lajstromozások kapcsán hivatkozott érveire vonatkozóan, amelyek tárgya a „star” szóelemet vagy a csillag ábrát tartalmazó védjegy, valamint a „star” szó használatának állítólagos gyakorisága a hivatkozott szolgáltatások leírására ezen a területen, meg kell állapítani, hogy a felperes ezen érvekre sem a felszólalási osztály, sem a fellebbezési tanács előtt nem hivatkozott. Így az ítélkezési gyakorlat szerint az olyan tények, amelyekre anélkül hivatkoznak az Elsőfokú Bíróság előtt, hogy azt korábban felhozták volna az OHIM előtti eljárás során, csak abban az esetben befolyásolhatják a határozat jogszerűségét, ha ezen tényeket az OHIM-nak hivatalból figyelembe kellett volna vennie (az Elsőfokú Bíróság T-115/03. sz., Samar kontra OHIM – Grotto (GAS STATION) ügyben 2004. július 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2939. o.] 13. pontja). E tekintetben, a 40/94. rendelet 74. cikkének (1) bekezdése alapján – amely szerint a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban az OHIM a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van – következik, hogy az OHIM nem köteles hivatalból olyan tényeket figyelembe venni, amelyre a felek nem hivatkoztak az eljárás során. Az ilyen tények tehát nem befolyásolhatják a fellebbezési tanács határozatának jogszerűségét (a GAS STATION ítélet [hivatkozás fent] 13. pontja).
- 58 A fentiekre való tekintettel a felperes hatályon kívül helyezése iránti kérelmét el kell utasítani.

A költségekről

- 59 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 60 Az eljárási szabályzat 136. cikkének 2. §-a alapján a feleknek a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeit megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez nem vonatkozik a felszólalási eljárás során felmerülő

költségekre, a felperesnek ezen költségei megtérítése iránti kérelmét pedig minden esetben el kell utasítani. A hatályon kívül helyezés iránti kérelem elutasításánál fogva egyaránt el kell utasítani a felperesnek a fellebbezési tanács előtt felmerült költségei megtérítése iránti kérelmét.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A keresetet elutasítja.**

- 2) **A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białeczka

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. május 4-i nyilvános ülésen.

H. Jung

H. Legal

hivatalvezető

elnök